

Yunus Bursevi

- Őiirler -

Yayın Tarihi:

15.12.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Anlatamıyorum

Bakışın bir kadehtir bana,
Eder beni körkütük sarhoş,
Ne olur beni anlasana,
Sensiz her şey bomboş.
Açamıyorum sana gönlümü,
Sen ki gönlümün sultanısın,
Bu can söndü mü, Burhan öldü mü?
Bir an senden uzak kalsın,
Sen onun aşkı, hayatı ve her tatlı anısın,
En güzel ve özel yanısın,
Canı, Cananı, damarlarında akan kanısın.
Ben ölsem,
Dünyayla bağımı kessem,
Seni terk etsem,
Toprak olup toz olup yel olup üstüne-yüzüne essem,
Beni bilir, beni anlar, beni bulur musun?

Yunus Bursevi

Arz-ı Rum An-karadır

Hasretinle geçen her saniye olur yüreğim pare pare,
Őu yazdıklarım ancak vasıta-i hl olur yare.

Sensiz düşen her bir saniye ok gibi yüređime saplanır,
Sesinle, nefesinle bana 'seni seviyorum' deyiŐinle dađlanır,

Elimden gelse ya bu devran(zaman-saat) durur,
Ya da bu mecnun kar tanesi-damla olup sana vasıl olur,

Ruhumu zapt eder zaman,
Bedenimi hapseder mekan,

Sen ikisinden de alisin
Hem ruhuma hem bedenime hakimsin,
(Sen irademe ve ferime rabtu kavisin.)

Erzurum dahi olsa hasretinle nevbaharında tel tel dkldm eridim su oldum,
Ankara dostlar ile dolsa dahi hazanında aşkının ateşiyle yanıp kavruldum, kl oldum.

Hazanda yüzüne esen yel olup üstüne konan toz olaydım,
Nevbaharda bir damla su olup içine dolaydım.

Değildir Erzurum:arz-ı Rum, ol diyar-ı yrdır,
Dostlar ile dolsa dahi sensiz Ankara (diyar-ı) ağyrdır.

Arz-ı Rum an-karadır(yalan) , (eŐkim)
Satırlarım rumman misali yradır.

Yunus Bursevi

Aşk

Aşkın kitabı yoktur,
Lakin defteri vardır,
Kar tanesi misali
Gözyaşlarıyla kaplıdır,
Gayrına kapalıdır,
Hastası mecnun lakaplıdır,
Gönüllerde saklıdır,
Yârdan saklamamalıdır,
Ne okunur; ne görünür,
Gönülden dile, dilden ele dökülür,
Sadırlardan satırlara süzülür.

Yunus Bursevi

Ayine-i Hissi Kalbi

Sen düşünce aklıma,
Çarpıyor yüreğim kırmak istercesine,
Çıkmak isteyip de bir türlü kurtulamadığı şu kafesi,
Ö ki gelmiş yanına, gökte ararken buldu yanında,
Hiç bırakır mı, şol kafes ki demir mi bakır mı?
Ne fark eder; ya kırılacak ya da kıracak da vasil olacak,
Kavuşacak cananına,
Ol ki değer her tatlı ana,
Mühim değil hiçbir şey; yeter ki sevsin,
Görür mü göz ondan başkasını,
Zira kamaşmıştı bir kere,
Ol ziya-i tubayı seyre dalarken ilk bakışta,
Ne üşür ne yanar onsuz bu mecnun ne yazda ne de kışta,
Çıkar ancak tadı sevdanın yâre seyre dalışta,
Görmek ister onu her an ve her mekânda,
Mahvoldu, düştü suya hayalleri
Görünce ol yüzüğü yârin parmağında,
Dedi takmıştır yardım başkası bakmasın ona diye,
Acep ne verile ki yâre bir hediye,
Yâre seni seviyorum diye diye,
Onun için yaşamak ölesiye,
Biçilmez paha ömre ne peşin ne de veresiye,
Eğer ki cananın yanında zevale erdiyse,
Görmedi yardım başkasını şu gönül,
Tatmadı ol tatlıdan dahasını şu dil,
Olur şu gönül mest ah ki bi gül,
Kaldıramaz hiçbir şeyi her şey gelir zül,
Zanneder dünyayı yek bir gül,
Ah ki şu mecnuna bir kere gül,
Ancak o zaman eder bahtım tebeddül,
Biliyorum ki sen de sevdiğin ama demedin diyemedin,
İnandığın değerler, tuttuğun sözler uğruna terk edemedin,
Ama bensiz de ne Kars'ta ne Batum'da edemedin,
Bil ki sensizken farkım yok, sanki yastayım,
Canım çıkmış, cananıma revnaklar arasında baştayım,
Dışı zümrüt, içi yakut altın bir tastayım,
Ne olur iç beni, iç beni ki sana vasil olayım,
Bulamadı hekimler bi-çare sana hastayım,
Sensin benim hem güneşim hem ayım,
Her an seninle oturup seninle kalkayım,
O zaman derdime derman bulayım,
Hem kaşıma hem gözüme süreyim,
Süreyim ki Seni sevdiğimi bileyim, bildireyim,
Canan uğruna yoldan çıkmış bir asiyim.
Ben kendimi bildim bileli böyleyim,
Her yağmur yağdığında,
Her kar tanesi toprağa düştüğünde,
Ben kendimi kar tanesi seni de toprak bildim,
Senin o engin sevginde, sevdanda eridim,
Bir zamanlar bir kar tanesi idim,
Gerildim, eğildim ve sana yöneldim, senin aşkında dirildim,
Yüce bir zatın eliyle altın tas içinde sana takdis edildim,

Ben kendimi hep senin yârin, mecnunun bildim,
Senden uzakta hep öldüm öldüm dirildim.

Yunus Bursevi

Baharımın Meyvesi

Baharımın meyvesi,
Bahar yeli misali es yüzüme doğru,
Sen baharımın gülüsün, baharımın çiğdemi.
Senden evvelki yirmi yılım bir kıştan farksız,
Sopsoğuk ve yapayalnız.
Seninle yandı bu ateş,
Bir gülüşünle kor oldu,
Ayrılığınla köz oldu,
Kül olacak ne olur
Gel artık söndürme bu ateşi.
Taşlaşmış ve kömürleşmiş bir kalbim vardı,
Seninle alev alan, sonra tutuşan,
Sonra da yanıp kavrulan,
Tüm iğretliklerini, kurtlarını döken,
Hayır demen benim için bir ıstıraptır,
Sonu olmayan umutsuz yola koyulmaktır.
Yeniden taş kesilir, granit misali, yüzyıllar boyu,değişmeden kalır,
Bir kez yanmıştır, bir daha asla, başkasına ne kapısını açar
Ne de boş ümitler saçar, bir daha yanar,
Pişmanlığından değildir elbet; vefasından ve sadakatindendir.
Bir ayda sevdanla eridim, Tel tel döküldüm
Candan,dosttan geçtim, alemlere, hayallerine daldım.
Hazanımı bahara çevirdin,
Yirmi yıllık koca çınarı devirdin,
Sen açmamış bir gonca idin,
Benimle beraber vaslına erdin.
Beni bilenler, görmez içimi,
Her an seni, seni dediğini,
Kopmasam da, bırakmasam da hiçbirşeyi,
Artık tadını alamıyorum hiçbir şeyin,
Bir şeyler eksik, bu kalp yalnız biliyorum,
Anladım ki artık ben yaşamıyorum,
Beni bulmak beni kurtarmak mı istersin,
Çık artık hülyalarımından, çıkar beni,

Yunus Bursevi

Bir Yusuf olurum sana

Aşkımı kalbime gömüp,
Sessiz sedasız çekildim Erzurum'dan,
Bir yaz akşamı dönüp,
Sensiz yapamayacağımı anladım sonradan.

Bekle beni bir gün gelip Narman'a,
Bir Hızır, bir Yunus, bir Yusuf olurum sana,
Çıkagelirim karşına,
Ölçemem; sığmaz sevdan ne batmana ne arşına,
Kıyamam sana, bakamam o güzel yüzüne,
Dayanamam ağlamana,
Doyamam seyrine, dayanamam özlemine

Yunus Bursevi

Bu asi gönlüm âşık neyleyim yar

Bu asi gönlüm âşık neyleyim yar
Bir başka yolum mu var
Biz talana vurguna alıştık
Savursan da olur diyar diyar
Bunca yıldır yıkımı hezeyanı kapıştık
Sen de dağıtıp yaksan da olur ey yar.

Yunus Bursevi

Erzurum, Diyarı Rum değil diyarı yâr

Erzurum soğuk bir diyar mıdır sadece?
Dokuz ay boyunca aşkımı yazar karlar hece hece.

Süzülürken gökten yeryüzüne karlar,
Dökülür gönlümden dilime yalansız saf ve temiz mısralar.

Satır satır..... lur gözyaşlarım her gece,
Hasretinden midir temaşa-i letafetinden mi cevabı hakiki aşıklara ayan bir bilmece.

Evet Ankara da soğuk diyar lakin ben üşümüyorum,
Aşkının ateşiyle yanıp kavruluyorum,

Aslım ve döneceğim tek yer var o da Erzurum.
Erzurum'u niye çok seviyorum biliyor musun?
Bir sen varsın diye bir sen yoksun diye.

Diyar-ı Rum imiş an-kara (yalan) dır.
Yar-i mecnundur ol diyarı Leyla.

Yunus Bursevi

Gül-i Rânâ

İlk göz ağrım...

Ey Gül-i Rana:
Bir su gibi susadım sana,
Sevmekten ne mana?
Cana ve Kana!

Başkaları sen varken bir hiç benim için
Aylar ve yıllar an gibi geliyor seninle. Niçin?
Boşuna dememiş saki "mey için! "
"İçin, için ki kendinizden geçin,
Gönül tarlasını yârin aşkı ile biçin! "

Sen gelince aklıma, düşer bir damla yanağıma,
Ermez sensiz firaklar vuslata,
Gündüzler akşama, geceler sabaha,
Bedelsin sen benim için tüm dünyaya.

Uzaktasın ve hiç çıkmıyorsun aklımdan,
Öpe sim geliyor seni al yanağından,
Bir gül, bir mey kopardım dalından,
Bil ki mahrum ettin beni iki cihandan.

Ey ozan! Vur sazının bam teline!
Aşksız olanın gam neyine?
Ona vasıl olamayacağını bile bile,
Düştü bu mecnun bu derde.

Son adımda, cananın yanında,
Yürek kafeste, kan damarda,
Durmuyor O'nun yanında,
İşte buldum ya, karşımda!
Hülyamın son anında, tadında.

Ben(bir) mecnunsam,
Seni serap sansam,
Sana koşsam, sana varsam
Seni sarsam, sana doymasam,
Şu güzel rüyadan uyanmasam!

Yürek kafeste; gönül firarda,
Şu mecnun ki ondan uzakta hep darda,
Hayatta en dayanılmaz anlarda.
Yârim halimi anlar da!
Yalnız koymaz beni buralarda,

Hicranla yanar gönlüm her dem.
Ah ki sensiz ben ne edem?
Fiz an'a mı yoksa izaha mı gidem?
Anla artık sensiz olmuyor dide-m.

An gelir suda süzülen iki kuğu,

An gelir guruptaki iki kuş oluruz.
Fırat ve Dicle gibi önce hemhâl olur;
Sonra, akar akar duruluruz.

Ey Gül-i Rana:
Değersin her tatlı ana,
Yeter bu hasret bana,
Gel artık Ey Gül-i Rana

Yunus Bursevi

Gölüme,Çiğdemime

Senden önce şiirle ve aşkla uğraşmazdım,
Arardım derdime derman ama ne çare bulamazdım,
Zira dertliydim ama derdimi bilmezdim,
Ne anlar, ne anlatırdım, hem sağır hem dilsizdim.

Yirmi yıllık ömrümde bir defa gülmemiş idim
Seni görünce baharın geldiğini derceyledim.
Seyrine dalıp, seni hayallerimde buldum.
Hazanımda mahmur çiçeği olursun diye ansızın uyandım.

Seni görünce yıllar sonra anladım; bulmuşum dermanımı,
Uğruna candan, kandan geçtiğim cananımı,
Çevirdin karanlıktan aydınlığa hayatımı, her anını,
Tatlandı hayatım, doldurdun her yanını.

Yunus Bursevi

Heceler

Bir bakışına, bir gülüşüne kandım,
Seni melek sandım,
Kor ateşler içinde yandım,
Yandım da kavruldum,
Yar diye bir tek seni buldum,
Bir bakışınla yüreğimden vuruldum,
Mecnun misali bir o yana bir bu yana savrulduum,
Sonu olmayan yola koyuldum,
Ne durdum ne duruldum,
Ne olur bul beni, al beni ki artık yoruldum,
Kadere soruldum,
Ben bir mecnun oldum,
Aşkınla doldum doldum da taşım,
Dağları tepeleri aşım,
Hece oldum harf oldum sana ulaştım.

Yunus Bursevi

Kar Tanesi

Sadece seninle tattım ben aşkı,
Aşkınla anlamlandı şarkılar,
Seninle kışım oldu nevbahar,
Sevdan bir kor gibi içimi yakar,
Aşkın ömrümün her anını sarar,

Sen topraksın ben kar,
Kışın benimle örtülü dağlar,
Dağlar ilkbaharda yârine ağlar,
Kar da cananına varmak için ağlar,
Gelince devr-i sonbahar
Şağanak şağanak yeryüzüne yağar,
İşte bendim sana vasıl olup eriyen bir tane-i kar,

Aşkından oldum şifasız bizar,
Koca dünya gelir dar,
Kalmadı ne hayâ ne de ar,
Yandım da kül oldum aşkından,
N'olur gel artık ey yar.

Yunus Bursevi

Leyla'dan daha güzel, Şirin'den daha tatlısın.

Yüreğimden akan kan,
Oldu sana revan,
Ey gönlümü çalan,
Güzeller şahı, sevgili canan.

Senden evvel ben bir divane idim,
Seninle yola geldim, dile geldim,
Dilsiz idim; bülbül oldum,
Yolumu, gülümü buldum.

Havada süzülen kar tanesiyim,
Yağmurda düşen damlayım,
Çayda akan katreyim.
Ben gönlümün sesiyim,
Ne olur duy beni, tut beni ki
Sana vasıl; seninle hemhâl olayım.

Hazanımı bahara çevirdin,
Yirmi yıllık koca çınarı devirdin,
Sen açmamış bir gonca idin,
Benimle beraber vaslına erdin

Veysel der: Çiğdem her çiçekten aladır,
Yiğit başına beladır,
Hem doğrudur hem güzeldir,
Çiğdem O ki her şeye bedeldir.

Sen Kars'tasın ben Ankara'da;
Sen arştasın ben karada,
Sıra sıra dağlar, yedi fersah arada,
Süzülür karlar, yağmurlar yağar da
Akar gözyaşım durmaz da,
Ya Rabbi koyma bizi hasrette, darda.

Sen bir gülsün; güzeller şahısın,
Eşin yok gülizarda, fevkindedir aşkın tüm eşhasın,
Şu mecnuna yüzün gülsün, sebebi ahısın,
Leyla'dan daha güzel, Şirin'den daha tatlısın

Yunus Bursevi

Mısralara Tutunurken

Mısralar yetmez anlatmaya
Seni ne kadar çok sevdiğimi,
Yürek bu kafesteyken
Harfler(mısralar) birer parmaklıktır,
Elinden gelen tek şey onlara tutunmaktır,
Başka yol yoktur mısralardan gayrı,
Başka da kıymeti yoktur mısraların,
Yoksa senin sevdan ne dağlara sığar ne de mısralara,
Eğer diyorsan yeter bu hasret, dinsin bu acı;
N'olur gel artık bir kez gül bana, bir defa konuş benimle,
Ak yüzüne, al yanağına,ceylan gözüne bakamasan da,
Bakmaya doymasam da bir kez gül bana bu bana yeter.
Bu can sana kurban olur; senin için deli divane olur,
Mecnun misali bir o yana bir bu yana koşar durur,
Terk ettim her şeyi; kalmadı ne onur ne gurur,
Sana gönderebileceğim tek şey işte işte budur:
Mısralar:

Karalanmış beyaz sayfalar,
Hasretin gönlümü yaralar,
Kaplara her yerimi yaralar,
Gülüşün sinemi dağlar,
Dağlar karlar yokken kapkaralar,
Tam bu esnada beyaz bir dilekçe karalanmaya başlar,
Şu mecnunun yüreği sızlar,
Şüzülür gökten yeryüzüne karlar,
Gönlünden diline yalansız,
Saf ve temiz mısralar.

Yunus Bursevi

Nereye Baksam Sensin

Nereye baksam sensin,
Sen Güney'de açan çiğdemim,
Sen Devre'de açan kardelenim,
Sen uğruna candan geçtiğim,
Sen sebebi-i cengi âlemimsin,

Karlar yağsın,
Narman çayı aksın,
Aksın ki mecnun leylasına varsın,
Bir çiğdem, bir kardelen açsın
Tüm güzelliğini saçsın,
Sinesini yârine açsın
Leyla mecnunun olsun,
Dağ-taş bu aşkı yazsın,
Artık duysun: "Sen Sertaçsın"

Sen aşkım, sen çiçeğim
Sen gülüm,
Şen güzelimsin,
Âlem biliyor ya: "Sen benimsin"

Yağmurda düşen damlayım,
Çayda akan katreyim,
Havada süzülen kar tanesiyim,
Ben gönlümün sesiyim,
Ne olur duy beni, tut beni ki;
Sana vasil; seninle hemhâl olayım

Yunus Bursevi

Ol kızgın lebinle dokun řu gönlüme.

Sinemi dađlamak mı istersin?
Ol kızgın lebinle dokun řu gönlüme.

Yunus Bursevi

Sabrî Sükûn

Aşk bir meydır şaraptır, bilesin!
Hem de en keskininden, içesin.
İçtin mi ömrün geçer,
Bir anda seni sarhoş eder,
Önündekini görmez gözün,
Ömrün geçer hep-hüzün,
Geçmez ahsız bir anın,
Meczuba çıkar adın,
Görünce yarin; tatmışsındır aşk şarabını bir kere,
Olmuşsundur müptela,
Artık her an onu görmek istersin,
Yoktur tercih hakkın,
Büldün ise anları,
Ya sabır ile bekle ...ın,
Ya da dağlara kaç, inlere? sığın(...) .
Arama boşuna yârın,
Varsa bahtın,
Çıkar karşına,
Yok sen "buldum" der isen,
İki güne kalmaz vazgeçersin,
Sözde yarin olur sana hain,
Tatmaz olur dilin,
Yanık birgibi. kokar gönlün,
Bir daha tadamazsın,
Aşk yoluna adım atamazsın,
Onun için eyü düşün,
Ya sabır(de) ile bekle,
Ya sabrû sükûn,

Yunus Bursevi

Sebebi Ahım

Yüreğimden akan kan,
Oldu sana revan,
Ey gönlümü çalan,
Güzeller şahı, sevgili canan.

Senden önce şiirle ve aşkla uğraşmazdım,
Arardım derdime derman ama ne çare bulamazdım,
Zira dertliydim ama derdimi bilmezdim,
Ne anlar ne anlatırdım, hem sağır hem dilsizdim.

Kalmadı ne haya ne de ar,
Salmadı dermana beni sevgili yâr,
Azalmadı ümidim aşkından oldum bizâr,

Seni görünce yıllar sonra anladım; bulmuşum dermanımı,
Uğruna candan, kandan geçtiğim cananımı,
Çevirdin karanlıktan aydınlığa hayatımı, her anını,
Tatlandı hayatım, doldurdun her yanını.

Sen Kars'tasın ben Ankara'da;
Sen arştasın ben karada,
Sıra sıra dağlar, yedi fersah arada,
Süzülür karlar, yağmurlar yağar da
Akar gözyaşım durmaz(akar) da,
Ya Rabbi koyma bizi hasrette, darda.

Sen bir gülsün; güzeller şahısın,
Eşin yok gülizarda, fevkindedir aşkın tüm eşhasın,
Şu mecnuna yüzün gülsün, sebebi ahısın,
Leyla'dan daha güzel, Şirin'den daha tatlısın

Yunus Bursevi

Sen Tek Sevdiđimsin Sen Hep Gül

Gönül vermek ister yâre bir gül,
Der "sen tek sevdiđimsin sen hep gül"
Gönlümün tepelerinde kumrular misal süzül,
Sen heeeep gül, Ancak o zaman eder bahtım tebeddül.

Yunus Bursevi

Senden sonra

Ab-ı hayatı, aşk şarabını içtim,
İçtim içtim de kendimden geçtim,
Sana değer feda bir ömür biçtim,
Senin için canımdan, kanımdan her şeyimden geçtim,
Seni görünce aşılmaz dağları aştım, bulutların üstünden uçtum,
Senden ayrılmaya, senden uzaklaşma korkusuyla tir tir titredim,
Akıldan, uстан, ecelden geçtim, azrailden kaçtım,
İlk günler öylesine sarhoştum ki,
Sana âşık olduğumu, yaşadığımı, kim olduğumu,
Ne yaptığımı bile fark edemedim/hep seni seyrettim,
Bir an olsun ayrılınca, uzaklaşınca senden;
Geçtim kendimden,
İşte o zaman aklım başıma geldi,
Ömrümde ilk defa, nevbaharında,
Bir güzele, güzeller şahına,
Gül-i ranaya, sana âşık olmuşum,
Dipsiz bir kuyuya, uçsuz bucaksız fezaya düşmüşüm,
Hayatta sen hariç her şeye küsmüşüm,
Sımsıcak iklimlerde hasretinle üşümüşüm,
Sopsoğuk diyarlarda, ayazlarda(erzurumda) bir gülüşünle yanıp kavrulmuşum,
Uzaklardan, Ankaralardan kopup gelmişim,
Bütün izinlerde yanına koşup ta bir yaz boyu,
On beş yılımı geçirdiğim Bursa'yı(ailemi) unutmuşum,
Aşkınla kanatlanmış, göklere adını yazmışım,
Ben Güneş batarken sıcak diyarlara göç etmek için;
Yârini-yarenini sessiz sedasız süzülen bekleyen bir kuşum.
Bir an için durup ta,
Yolunu gözlerken,
Kapılar kapanmadan,
Son kez bakarken,
Güneş batmadan,
Bekliyorum seni gurupta
Ne olur gel artık!
Kalmadı gözümde fer, tenimde ter,
Seni anlatmaya ne sözler ne de heceler yeter,
Düşerken(sızarken) gönlümden dilime(elime) bu mısralar,
Kendimi hep kafeste bildim,
Elimden başka bir şey gelmiyor,
N'olur gel artık; gül bu mecnuna,
Bu kan durmuyor,
Bu çağlayan bitmiyor, bu sızı dinmiyor.

Yunus Bursevi

Sengim Oldu Mürekkep Senin İn

Gönül ne gl ister ne lale,
Bađlandı bir güzele,
Őuna da bakın hele!
Verdi kendini őiire gazele,
Düştü hem ele hem dile.

Őakiyacak dil yazacak el kalmadı,
Gl glmedi, bülbül ahu efgn etti,
Sebebi glmemesin blmedi,
Bülbül glemedi hep ađladı gitti,
İŞte burada mürekkep bitti.

Yunus Bursevi

Yalü balinden tadayım ister her an

Seni sevdiğimden berü
Dostum oldu düşman
Düşman vermez oldu aman,
Hak yazdığından beru.

Halimden ne dost ne düşman anlar,
Kalimden niyetim arzu halimdir,
Yalü balinden tadayım ister her an
An yazduklarım tadı ise senin yalü balindendir.

Yunus Bursevi

Yârim He der de

Sensiz her anım heder de;
Dökülür gözyaşım sel olur gider de.

Önce bakışın sonra benden kaçışın beni çok üzer de,
Düşürür bu mecnunu dermansız derde.

Şu mecnunun akli ve usu yiter de,
Ömrü, ferî ve de iradesi biter de.

Bir günde bin arşın kat ederde,
Alır başını ıssız diyarlara gider de.

Durmadan, durulmadan her yöreyi gezer de,
Arar bir iz, bir kalıntı senden her yerde.

Yunus Bursevi